

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/28/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016200294
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1016200294.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Aviation Center s.r.o., so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava, IČO: 50 613 413, právne zastúpený: SLAVIKATTORNEYS s.r.o., so sídlom Mlynarovičova 13, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, so sídlom Nám. slobody 6, P.O.BOX 100, Bratislava, za účasti: 1. Pilot Club, s.r.o., so sídlom Letisko Kráľová pri Senci 900 50, IČO: 35 695 111, právne zastúpený: LEGATE, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, 2. V. J., bytom B. X, Z., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 14/2016, sp.zn. 06505/2016/D220-SLP/03258 zo dňa 12.02.2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/34/2016-176 zo dňa 30. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/34/2016-176 zo dňa 30. apríla 2019 z a m i e t a .

Účastníkom sa náhrada trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 5S/34/2016-176 zo dňa 30. apríla 2019 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 14/2016, sp.zn. 06505/2016/D220-SLP/03258 zo dňa 12.02.2016. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 167 ods.1 S.s.p. tak, že ich náhradu žalovanému a účastníkovi 2. nepriznal a účastníkovi 1. priznal voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Rozhodnutím ministra žalovaného č. 14/2016, sp.zn.06505/2016/D220-SLP/03258 zo dňa 12.02.2016 bolo podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „právny poriadok“) zmenené rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, sekcie civilného letectva a vodnej dopravy č. 17584/2015/C411-SCLVD/62037 zo dňa 11.11.2015, ktorým ako správny orgán príslušný na konanie podľa § 27 ods. 1 a § 47 písm. i/ zákona č.

143/1998 Z.z. o civilnom letectve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „letecký zákon“), v konaní vo veci žiadosti o udelenie súhlasu s vykonaním podstatnej zmeny letiska Kráľová, umiestnenom v k.ú. obce N. B. M., okres Senec udelilo pre žiadateľa - spoločnosť Pilot Club, s.r.o. ako prevádzkovateľa letiska súhlas s vykonaním podstatnej zmeny letiska Kráľová, a to zmeny z vnútroštátneho neverejného letiska na vnútroštátne verejné letisko, ktoré rozhodnutie bolo napadnuté rozkladom Ing. Evy Sýkorovej (právna predchodkyňa žalobcu) a rozkladom Jozefa Farkaša (účastník 2.) vo výrokovej časti tak, že znenie „, podľa § 27 ods. 1 a § 47 písm. í/ zákona č. 143/1998 Z.z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov“ nahrádza znenie: „, podľa § 27 ods. 1 v spojení s odsekom 4 a podľa § 47 písm. i) zákona č. 143/1998 Z.z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov“ s tým, že vo zvyšnej časti bolo rozhodnutie potvrdené a rozklady účastníkov konania boli zamietnuté.

3. Žalobca, resp. jeho právny predchodca (Ing. S. M.) sa podaním správnej žaloby domáhal, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil. Namietal nesprávne právne posúdenie orgánov verejnej správy, ako aj nepreskúmateľnosť ich rozhodnutí. Mal za to, že orgány verejnej správy zasiahli neoprávnené do súkromnoprávneho vzťahu medzi jeho právnym predchodcom - Slovenský pozemkový fond a Pilot Club, s.r.o. Jediným spôsobom ako sa mohlo ministerstvo vyvarovať zásahu do súkromnoprávnych vzťahov medzi účastníkmi a zachovať status quo, bolo neudeliť súhlas so zmenou letiska z vnútroštátneho neverejného na vnútroštátne verejné. Podpora športového lietania nie je dostatočným odôvodnením zásahu do vlastníckeho práva zo strany štátnych orgánov, bez dodržania zákonného režimu. Takýmto postupom dochádza k okliešteniu jeho vlastníckeho práva bez toho, že by došlo k vyvlastneniu za odplatu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutí správnych orgánov videl v tom, že ministerstvo svojim rozhodnutím zo dňa 11.11.2015 uviedlo, že jeho úlohou je aj posúdenie dopravnej politiky štátu, aj z pohľadu charakteru vykonávaných činností. Bližšie však ministerstvo nešpecifikovalo, na základe akých skutočností považuje podstatnú zmenu Letiska Kráľová za prínosnú pre dopravnú politiku štátu, len uviedlo, že môže byť z pohľadu bezpečnosti použité v prípade núdzového pristávania ako vhodná plocha. V rozpore s týmto bolo v rozhodnutí ministra uvedené, že charakter letiska limituje počet užívateľov. K námietke účastníka konania ohľadne zdôvodnenia dopravnej politiky štátu sa správny orgán v rozhodnutí ministra len vyjadril, že informácie súvisiace s dopravnou politikou považuje za dostatočne zrozumiteľné. V tomto ohľade považoval žalobca obidve rozhodnutia za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, nakoľko mal za to, že správny orgán nemôže len poukázať na dopravnú politiku štátu bez podrobnejšieho vysvetlenia.

4. Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu, administratívneho spisu orgánu verejnej správy ako aj rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu, alebo zrušenie napadnutých rozhodnutí. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom rozklade. Správny súd vyhodnotil žalobné námietky uvedené v žalobe ako nedôvodné. Čo sa týka námietky nesprávneho právneho posúdenia orgánu verejnej správy, správny súd mal za to, že táto námietka je neopodstatnená. Poukázal na ust. § 27 ods. 1 leteckého zákona, v zmysle ktorého zriadiť civilné letisko, vykonať jeho podstatnú zmenu, alebo ho zrušiť, možno len so súhlasom ministerstva, ktoré rozhoduje po dohode s dotknutými orgánmi štátnej správy a obcí. Ministerstvo v rozhodnutí určí účel, ktorému bude letisko slúžiť, ako aj podmienky a obmedzenia na zaistenie bezpečnosti leteckej prevádzky, a ochrany životného prostredia pred hlukom a emisiami zo znečisťujúcich látok z lietadiel. Ministerstvo zároveň zabezpečí, aby s konaním o udelení súhlasu bolo spojené konanie podľa osobitných predpisov. Krajský súd mal za preukázané, že rozhodnutím orgánu verejnej správy prvého stupňa č. 17584/2015/C411-SCLVD/62037 zo dňa 11.11.2015 bol udelený súhlas s vykonaním podstatnej zmeny letiska Kráľová a to zmeny z vnútroštátneho neverejného letiska na vnútroštátne verejné letisko. Všetky dotknuté orgány štátnej správy a obcí, ako aj ministerstvo, dalo súhlas s vykonaním podstatnej zmeny Letiska Kráľová z vnútroštátneho neverejného letiska na vnútroštátne verejné letisko. Nesúhlasné stanovisko oznámil jedine pán Jozef Farkaš, bytom Poľská 4, Bratislava, ktorý má vlastnícke právo k pozemku s parc. č. 1332/9, parcela registra „C“, nachádzajúci sa v k. ú. N. B. M., na ktorom je postavené Letisko Kráľová. Svoje nesúhlasné stanovisko odôvodnil tým, že by bolo zasiahnuté do jeho práv a právom chránených záujmov.

5. Krajský súd sa ďalej zaoberal námietkou žalobcu, ktorý vzhľadom na nesprávne právne posúdenie orgánu verejnej správy v tom, že povinnosťou nájomcu ako prevádzkovateľa letiska bolo najskôr sa dohodnúť s vlastníkom pozemku, a až potom podať návrh na začatie správneho konania. V nájomnej zmluve je uvedený konkrétne účel nájomnej zmluvy a je potrebné najprv zmeniť zmluvu vo forme dodatku v tom zmysle, že zmluvné strany súhlasia so zmenou na vnútroštátne verejné letisko, a uvedenými rozhodnutiami bolo zasiahnuté do jeho vlastníckych práv. Správny súd s touto námietkou žalobcu nesúhlasil, nakoľko uvedenými rozhodnutiami nebolo zasiahnuté do zmluvného vzťahu účastníkov konania. Nájomná zmluva medzi účastníkmi konania je záležitosťou súkromnoprávnej povahy, na ktorej riešení nie je oprávnený žalovaný. Letisko Kráľová bolo právoplatne zriadené, a jeho prevádzkovanie povolené, a terajším vlastníkom pozemkov nebráni, aby svoje práva k pozemkom uplatnil či už v rámci dohody so žiadateľom alebo v súdnom konaní. Letisko na predmetných pozemkoch existuje a nemá žiaden vplyv na zmenu štatútu letiska z neverejného na verejné. Úpravu vlastníckych vzťahov nie je možné riešiť v konaní, v ktorom ministerstvo rozhodovalo o žiadosti žiadateľa, ktorý požiadal ministerstvo o súhlas s vykonaním podstatnej zmeny Letiska Kráľová z vnútroštátneho neverejného letiska na vnútroštátne verejné letisko. Žalobca poukázal na prebiehajúce konanie o neplatnosti výpovede nájomnej zmluvy, nakoľko táto neplatnosť je čiastkovou otázkou, ktorá priamo súvisí s rozhodnutím vo veci vykonania podstatnej zmeny Letiska Kráľová. Krajský súd uviedol, že podľa § 40 správneho poriadku predbežná otázka je taká otázka, ktorá priamo súvisí s konaním a rozhodovaním správneho orgánu. Rozhodnutie súdu vo veci neplatnosti výpovede z nájomnej zmluvy nie je takou otázkou, ktorá s rozhodnutím vo veci udelenia súhlasu s vykonaním podstatnej zmeny Letiska Kráľová priamo súvisí, a to bez ohľadu na to, či sa napáda absolútna alebo relatívna neplatnosť právneho úkonu. Mal za to, že preukazovať vlastnícke alebo iné práva k pozemkom nebolo potrebné pre konanie o udelenie súhlasu s podstatnou zmenou Letiska Kráľová, takúto povinnosť ministerstvu letecký zákon neukladá. Rovnako preukázanie týchto práv nie je nevyhnutným podkladom pre rozhodnutie podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku. V tejto súvislosti správny súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžo/60/2013 zo dňa 9. októbra 2014, v ktorom sa konštatuje, že nevyriešené súkromnoprávne spory prevádzkovateľa letiska a vlastníka pozemkov pod letiskom nie sú podstatné pre udelenie súhlasu s podstatnou zmenou letiska podľa § 27 ods. 1 leteckého zákona.

6. Podľa krajského súdu taktiež neobstojí námietka žalobcu, že rozhodnutia orgánu verejnej správy sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Prvostupňový správny orgán si pred vydaním rozhodnutia zaobstaral všetky stanoviská, ktoré boli súhlasné, okrem jedného, a to pána J. v zmysle § 27 ods. 1 leteckého zákona. V odôvodnení rozhodnutia uviedol všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, taktiež svoju správnu úvahu, ktorou bol vedený pri hodnotení dôkazov, uviedol predpisy, na základe ktorých rozhodol a uviedol ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy, a svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca - sťažovateľ z dôvodov uvedených v ust. § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ S.s.p. kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby ho zmenil a rozhodnutie žalovaného zrušil. Sťažovateľ v prvom rade poukázal na to, že povinnosťou súdov je svoje rozhodnutia riadne odôvodniť a to s odkazom na § 139 ods. 2 S.s.p., keď z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. V tejto súvislosti dal do pozornosti napr. nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS 741/06. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nevysporiadal so žalobnou argumentáciou sťažovateľa spočívajúcou v tvrdení nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorú sťažovateľ vzhľadom na nedostatočnosť odôvodnenia aplikácie dopravnej politiky štátu na prejednávajúcu vec a na obmedzenie vlastníckeho práva jednotlivých vlastníkov pozemkov, ktoré sú zasiahnuté zriadením Letiska Kráľová. Krajský súd tak nezodôvodnil, z akého dôvodu má dopravná politika štátu predstavujúca verejný záujem prednosť pred vlastníckym právom vlastníkov dotknutých pozemkov. Krajskému súdu taktiež vytykal nesprávne

zistenia týkajúce sa podania nesúhlasného stanoviska, keďže nesúhlasné stanovisko podali okrem p. Farkaša aj p. Sýkorová ako predchodkyňa sťažovateľa a zároveň aj p. L.. Ďalej uviedol, že súhlas so zriadením verejného letiska je zásahom do vlastníckeho práva vlastníkov jednotlivých pozemkov, na ktorých je zriadené Letisko Kráľová. Na uvedenom nič nemení ani tá skutočnosť, že súhlas so zriadením verejného letiska je zákonným predpokladom pre samotnú prevádzku verejného letiska. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci poukázal na to, že krajský súd poukázal na aplikáciu rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžo/60/2013 zo dňa 09.10.2014, avšak uvedené rozhodnutie na skutkový a právny stav v prejednávanej veci, ktorým je nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu a rozsudku krajského súdu vôbec nedopadá. Predmetný rozsudok rieši skutkový stav, ktorý spočíva v podaní návrhu na zrušenie letiska z dôvodu neplatenia nájomného zo strany prevádzkovateľa letiska vlastníkovi pozemku, na ktorom leží letisko. Je pravdou, že sa jedná o súkromnoprávny spor, ale o tento nejde v prejednávanej veci Podstatou prejednávanej veci je rozhodnutie o favorizácii verejného záujmu reprezentovaného dopravnou politikou štátu pred záujmom súkromnoprávnym, ktorý je reprezentovaný vlastníckym právom. Záverom uviedol, že správny orgán má povinnosť skúmať oprávnenie prevádzkovateľa Letiska Kráľová užívať pozemky, na ktorých stojí letisko a to v každom štádiu konania a teda aj v konaní o udelení súhlasu s podstatnou zmenou. Uvedené správny orgán a ani krajský súd neriešil.

8. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, resp. jeho nedostatočného odôvodnenia, keď v odôvodnení oboch napadnutých správnych rozhodnutí správne orgány dostatočne vyhodnotili všetky dôkazy a vysporiadali sa so stanoviskami účastníkov konania ako aj dotknutých orgánov štátnej správy a obcí. Okrem iného zdôraznil, že vykonanie podstatnej zmeny letiska Kráľová z neverejného na verejné letisko nemá vplyv na existenciu vlastníckych práv vlastníkov pozemkov pod letiskom. Pokiaľ sa týka rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžo/60/2013 zo dňa 09.10.2014 mal za to, že sťažovateľ sa v predmetnom konaní domáhal určenia nezákonnosti rozhodnutia o podstatnej zmene letiska z dôvodu, že správny orgán neriešil súkromnoprávne vzťahy medzi prevádzkovateľom letiska a vlastníkom pozemkov pod letiskom, rovnako ako to bolo aj v citovanom rozsudku. Záverom dal do pozornosti aj to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného má len predbežnú povahu, keďže reálny výkon oprávnení verejného letiska môže byť uskutočnený len na základe nadväzujúceho rozhodnutia vydaného podľa § 32 ods. 1 leteckého zákona.

9. Účastník konania 1. Pilot Club, s.r.o., vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku vysporiadal so skutkovým stavom v predmetnej veci, správne ju právne posúdil a dostatočne svoje závery odôvodnil. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol a priznal mu náhradu trov voči sťažovateľovi.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako súd kasačný, postupom podľa § 452 a nasl. S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 S.s.p.).

11. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 438 ods. 1 S.s.p. kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

13. Podľa § 454 S.s.p., na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

14. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu č.k. 5S/34/2016-176 zo dňa 30. apríla 2019, ktorým ako nedôvodnú zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 14/2016, sp.zn. 06505/2016/D220-SLP/03258 zo dňa 12.02.2016, ktorým bol po zmene rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, sekcie civilného letectva a vodnej dopravy č. 17584/2015/C411-SCLVD/62037 zo dňa 11.11.2015 podľa § 27 ods. 1 v spojení s ods. 4 a podľa § 47 písm. i/ leteckého zákona v konaní vo veci žiadosti o udelenie súhlasu s vykonaním podstatnej zmeny letiska Kráľová, umiestnenom v k.ú. obce N. B. M., okres Senec udelený pre žiadateľa - spoločnosť Pilot Club, s.r.o. ako prevádzkovateľa letiska súhlas s vykonaním podstatnej zmeny letiska Kráľová, a to zmeny z vnútroštátneho neverejného letiska na vnútroštátne verejné letisko.

15. Kasačný súd vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti považoval za potrebné zaujať právny názor k otázke, či krajský súd vyhodnotiac žalobné námietky sťažovateľa ako nedôvodné vec správne právne posúdil, resp. či odôvodnením jeho záverov nedošlo k porušeniu práva sťažovateľa na riadny a spravodlivý proces.

16. Z obsahu súdneho i pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil, že sťažovateľ tak v administratívnom konaní ako aj súdnom preskúmaťvom konaní opakovane namietal nezákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorú nezákonnosť vyvodzoval z toho, že udelením súhlasu so zriadením verejného letiska došlo k zásahu do jeho vlastníckeho práva ako i vlastníckeho práva vlastníkov jednotlivých pozemkov, na ktorých je zriadené Letisko Kráľová. Uvedeným postupom malo dôjsť k neprípustnému zásahu do zmluvnej autonómie zmluvných strán, keď k udeleniu tohto súhlasu došlo napriek tomu, že nájomná zmluva, ktorú mal uzavretú so žiadateľom o vykonanie podstatnej zmeny letiska bola uzavretá na konkrétny účel a to vybudovanie a prevádzkovanie neverejného letiska pre športové účely s nespevneným povrchom. Podľa sťažovateľa tak rozhodnutiu žalovaného podľa § 27 ods. 1 leteckého zákona muselo predchádzať uzatvorenie zmluvného dodatku, ktorým by zmluvné strany prejavili súhlas so zmenou letiska na letisko verejné.

17. Kasačný súd k sťažovateľom vyššie nastolenej námietke uvádza, že v konaní o udelení súhlasu na zriadenie, zmenu alebo zrušenie civilného letiska podľa § 27 leteckého zákona sa príslušné orgány verejnej správy nezaoberajú vysporiadaním majetkových vzťahov k letisku, ale posudzujú vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obcí, účelnosť letiska, bezpečnosť a ochranu životného prostredia. Žalovaný ako príslušný orgán pri rozhodovaní v konaní o udelení súhlasu s vykonaním podstatnej zmeny letiska podľa § 27 ods. 1 leteckého zákona posudzuje aspekty verejného práva (tu patrí aj tzv. dopravná politika štátu), ktoré tento zákon zveruje do jeho pôsobnosti. Právna úprava v tomto type konania žalovanému nepriznáva kompetenciu posudzovať, zosúladiť či podmieňovať udelenie súhlasu s vykonaním podstatnej zmeny letiska z hľadiska úpravy súkromnoprávných vzťahov. Vydaniu takéhoto rozhodnutia podľa právnej úpravy v zmysle § 27 ods. 1 leteckého zákona predchádza dohoda s dotknutými orgánmi štátnej správy a obcí, s tým, že žalovaný v rozhodnutí určí účel, ktorému bude letisko slúžiť, ako aj podmienky a obmedzenia na zaistenie bezpečnosti leteckej prevádzky a ochrany životného prostredia pred hlukom a emisiami zo znečisťujúcich látok z lietadiel. Inými slovami pre postup a vydanie rozhodnutia v tomto konaní nie je relevantným zmluvnými stranami dohodnutý (súkromnoprávny) účel využitia letiska, ale skutočnosť, že žiadosť žiadateľa ako nájomcu pozemkov (ktorým už bol priznaný status letiska) o udelenie súhlasu sa posudzuje z hľadiska kritérií práva verejného, sprítomnených okrem iného aj v súčinnosti s dotknutými orgánmi štátnej správy a obcí, resp. stanovením ďalších podmienok a obmedzení s tým spojených. V tejto spojitosti kasačný súd poukazuje na to, že ochrana vlastníckeho práva v situácii, keď je vec (v danom prípade pozemky sťažovateľa ako prenajímateľa) v užívaní inej osoby ako je vlastník, je upravená v zákone č. 40/1964 Zb. - Občianskom zákonníku. Právna úprava t.j. letecký zákon zveruje žalovanému právomoc udeľovať súhlas na zriadenie, zmenu a zrušenie letiska, avšak účelom tohto konania nie je ochrana majetkových práv, ktoré sú chránené predovšetkým v civilnom súdnom konaní. Vydanie rozhodnutia podľa § 27 ods. 1 leteckého zákona v predmetnej veci preto nebolo možné viazať na skúmanie/vyriešenie otázky, či nájomná zmluva uzavretá medzi sťažovateľom, resp. jeho právnym predchodcom a účastníkom 1. Pilot Club, s.r.o., ako žiadateľom o udelenie súhlasu zodpovedá žiadateľom navrhovanej zmene letiska v administratívnom

konaní.

18. Pokiaľ sa týka názorových rozporov účastníkov konania ohľadne výkladu a použitia záverov vyplývajúcich z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžo/60/2013 zo dňa 09.10.2014, na prejednávanej veci, kasačný súd poukazuje na to, že predmetom tohto súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o neudelení súhlasu so zrušením civilného letiska. Je pravdou, že krajský súd, resp. najvyšší súd sa na rozdiel od posudzovanej veci (v ktorej sťažovateľ namietal nesúlad účelu nájomnej zmluvy so žiadosťou o udelenie súhlasu na vykonanie podstatnej zmeny letiska) zaoberal odlišnou žalobnou námietkou spočívajúcou v tom, že prevádzkovateľ letiska si nespĺnil svoju povinnosť týkajúcu sa vyplatenia odplaty na obmedzenie vlastníckeho práva. Aj v tomto prípade však išlo o zodpovedanie otázky, či skutočnosti týkajúce sa súkromnoprávneho - zmluvného vzťahu medzi vlastníkom pozemku a prevádzkovateľom letiska, resp. namietané porušenie zmluvných povinností majú vplyv na rozhodnutie podľa § 27 ods. 1 leteckého zákona. Najvyšší súd v tomto prípade dospel k záveru, že posudzovanie otázky zmluvných t.j. súkromnoprávných vzťahov medzi vlastníkom pozemku a prevádzkovateľom letiska nie je pre vydanie rozhodnutia podľa § 27 ods. 1 leteckého zákona právne relevantné. Kasačný súd tak v tomto zmysle nevzhladol dôvod, ktorý by bránil poukazu na tieto právne závery v prejednávanej veci.

19. Kasačný súd okrem vyššie uvedeného poukazuje na to, že udelením súhlasu s vykonaním podstatnej zmeny letiska t.j. zmeny letiska z neverejného na verejné nedošlo k zásahu do vlastníckeho práva sťažovateľa ako vlastníka dotknutých pozemkov. Kasačný súd zdôrazňuje, že udelením tohto súhlasu došlo len k posúdeniu toho, či predmetné (už existujúce) letisko spĺňa kritéria na priznanie statusu verejného letiska v zmysle § 2 písm. j/ leteckého zákona. Pokiaľ sťažovateľ opakovane namietal, že udelením súhlasu s touto podstatnou zmenou dôjde k podstatnej zmene vo vyťaženosti letiska, či zvýšenému riziku vzniku škody, kasačný súd zastáva názor, že ide o okolnosti závislé aj od toho, akým spôsobom prevádzkovateľ určí okruh užívateľov letiska pri zohľadnení svojej technickej a prevádzkovej spôsobilosti. Navyše vyťaženie posudzovaného letiska je limitované už aj jeho samotným charakterom (trávnaté letisko), ktoré je možné v zásade využívať len na športové účely. Taktiež je potrebné pripomenúť i to, že sťažovateľ, resp. jeho právny predchodca sa už samotným uzavretím nájomnej zmluvy s účastníkom 1. dobrovoľne zriekol časti práv spojených s užívaním dotknutých pozemkov. Prípadné nároky sťažovateľa plynúce z porušenia tohto súkromnoprávneho vzťahu pritom vydaním napadnutého rozhodnutia neboli dotknuté, keď sťažovateľovi nič nebráni domáhať sa ich v civilnom súdnom konaní. Za podstatnú pre posúdenie otázky možného ukrátenia na právach sťažovateľa považoval kasačný súd i tú skutočnosť, že napadnutým rozhodnutím žalovaného vydaným podľa § 27 ods. 1 leteckého zákona nedošlo k udeleniu súhlasu na prevádzku verejného letiska, keďže táto je podmienená ďalším rozhodovacím/povoľovacím procesom v zmysle § 32 ods. 1 leteckého zákona.

20. Námietku sťažovateľa, ktorou krajskému súdu vytýkal opomenutie konštatovania, že nesúhlasné stanovisko bolo podané aj ďalšími osobami, t.j. vlastníckymi dotknutých pozemkov vzhľadom na ich obsahovú zhodu kasačný súd nepovažoval za spôsobilú spochybniť vecnú správnosť jeho záverov.

21. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nezaoberal skutočnosťou, či o začatí administratívnom konaní boli upovedomení všetci známi vlastníci dotknutých pozemkov, kasačný súd poukazuje na to, že žalobca sa môže v súdnom preskúmaní domáhať len ochrany svojich práv, t.j., nemôže v rámci žalobných dôvodov namietat nedodržanie práv a právom chránených záujmov ostatných účastníkov administratívneho konania. Správny súd preto ani nebol povinný prihliadať na námietku žalobcu ohľadne možného porušenia práv ostatných vlastníkov dotknutých pozemkov, v tom zmysle, že neboli riadne informovaní o prebiehajúcom konaní vo veci udelenia súhlasu s podstatnou zmenou letiska.

22. Sťažovateľ ďalej poukazoval na to, že správny orgán bol povinný skúmať oprávnenie prevádzkovateľa letiska užívať pozemky, na ktorých letisko stojí a to v každom štádiu konania, pričom krajský súd sa touto námietkou vôbec nezaoberal. Kasačný súd so sťažovateľom nemohol súhlasiť, keďže správny súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku (ods. 32) touto námietkou zaoberal, pričom

ju vyhodnotil ako nedôvodnú.

23. Okrem vyššie uvedeného sťažovateľ vytýkal krajskému súdu, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevysporiadal s jeho žalobnou argumentáciou týkajúcou sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorú vzhladal v nedostatočnom odôvodnení aplikácie dopravnej politiky štátu na prejednávajúcu vec a na obmedzenie vlastníckeho práva vlastníkov jednotlivých pozemkov, ktoré boli zasiahnuté zriadením verejného letiska, resp. absentuje odôvodnenie z akého dôvodu má dopravná politika štátu predstavujúca verejný záujem prednosť pred vlastníckym právom vlastníkov dotknutých pozemkov. Kasačný súd v tejto súvislosti uvádza, že krajský súd (aj keď stručne) v odôvodnení svojho rozsudku (ods. 33) túto námietku nevyhodnotil ako dôvodnú, keď konštatoval, že orgán verejnej správy prvého stupňa vo svojom rozhodnutí svoje závery dostatočne zdôvodnil, pričom poukázal na všetky skutočnosti (najmä obstarané stanoviská dotknutých subjektov), ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia s tým, že žalovaný sa v rozhodnutí o rozklade vysporiadal so všetkými námietkami sťažovateľa. Kasačný súd k tomuto považoval za potrebné uviesť, že z odôvodnení rozhodnutí správnych orgánov rozhodujúcich o udelení súhlasu s vykonaním podstatnej zmeny letiska na letisko verejné vyplýva, že po zohľadnení stanovísk podaných dotknutými subjektami posúdili význam a využitie tohto letiska z hľadiska dopravnej politiky štátu, ale i z hľadiska charakteru vykonávaných činností. V tomto smere vzali do úvahy jednak záujem žiadateľa o rozvoj činností spojených so snahou o sprístupnenie letiska všetkým civilným lietadlám (§ 2 písm. j/ leteckého zákona) v medziach svojej technickej a prevádzkovej spôsobilosti s cieľom podporiť rozvoj športového letania v regióne a taktiež poukázali na možné využitie letiska z pohľadu bezpečnosti civilného letectva v súvislosti s jeho použitím ako vhodnej plochy v prípade núdzového pristátia. Kasačný súd v tejto súvislosti (aj s poukazom na svoje právne závery uvedené v bodoch 17. a 19 tohto rozsudku) opätovne uvádza, že námietky sťažovateľa týkajúce sa úpravy súkromnoprávneho vzťahu s účastníkom 1. Pilot Club, s.r.o., neboli právne relevantné pre posúdenie návrhu na vykonanie podstatnej zmeny letiska v zmysle § 27 ods. 1 leteckého zákona a preto nebolo potrebné ani venovať osobitú pozornosť zdôvodneniu týkajúceho sa uprednostnenia dopravnej politiky štátu pred vlastníckym právom sťažovateľa k dotknutým pozemkom.

24. Kasačný súd s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že v konaní, resp. v kasačnou sťažnosťou napadnutom rozsudku krajského súdu nezistil také pochybenia, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie v zmysle ust. § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ S.s.p. Postupom podľa § 461 S.s.p. preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

25. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 a contrario S.s.p.). Žalovanému kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 168 S.s.p.). Ďalším účastníkom kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, pretože im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 169 S.s.p.) s tým, že za túto povinnosť nemožno považovať výzvu súdu na vyjadrenie sa ku kasačnej sťažnosti).

26. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.